

[Justitsministeren]

Cirkulæret udtaler, at indsatsen særlig skal koncentreres om de alvorlige overtrædelser, og jeg er bange for, at man fra forslagsstillerens side gør sig skyldig i en forenkling af problemstillingen ved i bemærkningerne at hævde, at en skærpelse af cirkulæret som foreslået må forventes at virke præventivt i alle led.

Jeg har ved flere lejligheder i den seneste tid sagt, at der må sættes kraftigere ind mod narkotikakriminaliteten. Jeg har også sagt, at alle midler til opnåelse af dette mål må tages op til overvejelse. Jeg er snart færdig med mine overvejelser for så vidt angår justitsvæsenets område, og jeg kan allerede nu sige, at jeg ikke vil foreslå ændringer i det omtalte cirkulære. Der vil komme en række andre forslag, også forslag, som forslagstillerne til dette forslag er bekendt med, men der vil altså ikke komme noget forslag om ændring af cirkulæret. Tværtimod er jeg af den opfattelse, at cirkulærets anvisninger på retsforfølgning på dette område er rigtige og hensigtsmæssige. Indsatsen bliver koncentreret om de alvorligste kriminalitetsformer.

Derfor må vi fra regeringens side afvise det foreliggende forslag.

Erik B. Smith (S):

Det er ikke første gang, at et sådant forslag er til behandling her i folketinget. Socialdemokratiets holdning er uændret, så jeg vil begrænse mig til nogle ganske få bemærkninger.

Jeg vil indledningsvis slå fast, at socialdemokratiet med alle til rådighed stående midler ønsker at bekæmpe narkotikamisbruget og narkotikakriminaliteten. Behandling og sociale foranstaltninger over for stofmisbrugere må i denne sammenhæng indtage en meget central rolle, og retsforfølgning må, når talen er om den enkelte konkrete stofmisbruger, indtage en mere tilbagetrukket rolle. Er talen derimod om grovere narkotikakriminalitet som f. eks. salg, indførsel eller distribution af narkotiske stoffer, må retsforfølgning tillægges en ganske afgørende betydning.

Det er netop disse synspunkter, der ligger til grund for rigsadvokatens cirkulære af 1969. Der er efter socialdemokratiets mening ingen grund til at ændre eller ophæve dette regelsæt, som i praksis har fungeret ganske

tilfredsstillende, og jeg vil derfor afvise det foreliggende beslutningsforslag.

Henrik Toft (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Nathalie Lind, er forhindret i at være til stede, skal jeg på venstres vegne sige følgende til forslaget:

Venstre ser med sympati på kristeligt folkepartis forslag til folketingsbeslutning om ændring af rigsadvokatens cirkulære af 15. juli 1969. Således som udviklingen har formet sig, finder vi det ikke forsvarligt, at der efterhånden har udviklet sig en praksis, hvorefter der intet foretages fra anklagemyndighedens side, såfremt en person er i besiddelse af hash op til 100 g.

Vurderingen af hele dette spørgsmål må imidlertid ske i sammenhæng med de drøftelser, der foregår angående – forhåbentlig – en skærpelse af kursen over for hashbesiddelse. Det sidste som et led i bekæmpelsen af narkoforbrydelser.

Vi er positivt indstillet over for at indgå i en sådan drøftelse, men jeg gør opmærksom på, at vi netop for nylig har rejst et spørgsmål til justitsministeren om, hvorfor han ikke tidligere har søgt øgede midler til politiet, således at større styrker kunne sættes ind mod narkotika.

Jeg skal også på den givne foranledning gentage det spørgsmål, mit partis ordfører tidligere har rejst om, at professionel handel med hash også bør falde ind under de grovere narkotikaforbrydelser og være undergivet strafferammen i straffelovens § 191, stk. 2.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Forslagsstillerne siger i deres bemærkninger, at selv besiddelse af 100 g hash »til eget brug« kan gøres straffri, bl. a. med en advarsel. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at man ikke bør tolerere, at nogen kan findes i besiddelse af op til 100 g hash, uden at der gives andet end en advarsel og eventuelt en bøde.

Vi har et cirkulære fra rigsadvokaten, der siger, at indtil 5 g hash kan tolereres med en advarsel, og så længe dette cirkulære ikke er trukket tilbage, er det stadig væk gældende, og det vil vi gerne henholde os til fra det konservative folkepartis side.